

Nagyon szeretné a Fidesz a Fővárosi Vízműveket „államosítani”, pontosabban önkormányzati tulajdonba visszavenni, méghozzá úgy, hogy ne kelljen kifizetni a részvények ellenértékét, vagy legalábbis nem a teljeset – írja az FN24.

Az emberek bizony hajlamosak takarékoskodni a vízzel: egyre jobb, egyre víztakarékosabb mosógépeket vesznek, a korábinál jobban odafigyelnek a vízfogyasztásukra, leginkább azért, hogy spóroljanak. Arról meg persze nem tudnak, hogy minél többen, s minél keményebben spórolnak, annál többre kerül emiatt a vízszolgáltatás.

Sajátos megállapodást kötöttek ugyanis a Fővárosi Önkormányzat és a Fővárosi Vízművek külföldi tulajdonosai 2008-ban: a csökkenő vízfogyasztás miatt történő bevételcsökkenést részben ellensúlyozni lehet az árképletben – tudta meg az FN24 a fővároshoz közeli forrásból. Ezt a megegyezést 2010-ben meg is erősítették.

Nem ez persze az egyetlen ok, amely miatt a Fidesz-KDNP többségű Fővárosi Önkormányzat meg szeretne szabadulni a vízművek francia és német tulajdonosától, az RWE Aqua GmbH-től és a Suez Environnement S. A.-tól. Tetteen érhető a korszellem változása, amely a 90-es években egy túlzásba vitt privatizációs lelkesedést jelentett, míg mostanság egy talán szintén nem teljesen átgondolt államosítási lendületet. (Bár a vízműveknél nem pontosan államosításról van szó, hanem az önkormányzati tulajdon visszavételéről.)

Tudjuk azt is, hogy Orbán Viktor egységes vízdíjat szeretne, meg inflációt nem meghaladó közműdíj emeléseket, ehhez képest a fővárosban a csatornadíj fogyasztói ára jövőre 5,5 százalékkal nő részben az új szennyvíztisztító költségei, részben a változó áfa miatt. (A főváros

emelhet kisebb mértékben is, mint az árképletből következik, de akkor kompenzációt kell fizetnie a külföldi tulajdonosoknak.)

Akad itt persze más is. A francia és a német tulajdonosok ugyan közösen csak a teljes pakett 25 százalékát birtokolják, viszont ehhez a csomaghoz kötődnek azok a jogok, amelyekre hivatkozva a külföldi tulajok évi több milliárd forint menedzsmentdíjat szivattyúznak ki a cégből.

A privatizációs szerződés maga egyébként első blikkre rendkívül előnyösnek tűnik. Nem lehet csodálni, hogy 1997-ben a képviselők rábólintottak – különösen, hogy az önkormányzatnak akkor nem volt forrása (mint ahogy bizonyára most sem lenne) a szükséges fejlesztésekre, hitelt pedig valószínűleg csak drágán kapott volna.

A menedzsment díjának (a menedzsmentjog is járt a külföldi tulajoknak a kisebbségi tulajdonrész mellé) fix része szinte jelképes, a változó része pedig pusztán az elért megtakarítások, illetve többletbevételek bizonyos százaléka. A különböző tényezőkkel korrigáltan, rendkívül bonyolult módon számolt „elméleti költségek” és tényleges költségek különbségéből, s más, hasonlóan bonyolultan számított tételekből mégis évi több milliárd forint menedzsmentdíj jön össze.

Minthogy a menedzsmentjogok a külföldiek részvénycsomagjához kötődnek, a legkézenfekvőbb megoldás a részvénycsomag visszavásárlása lenne, azonban a főváros hagyományosan forráshiánnyal küszködik. Privatizálni pénz nélkül nagyon könnyű volt, államosítani viszont – jelen esetben inkább közösségi tulajdonba venni – már sokkal nehezebb, de a fővárost ez eddig nem tántorította el.

Az önkormányzat legjobban azt szeretné, hogy a külföldi cégek lehetőleg ingyen mondjanak le a részvényeikről, de legalább a menedzsmentjogokról. Esetleg maximum féláron – a 1997-es árhoz képest – vásárolnák vissza a részvénycsomagot. A külföldi cégek meg persze bolondok lennének lemondani az aranytojást tojó tyúkról ingyen vagy félpénzért – bár a német cég állítólag (az RWE Aqua GmbH) hajlott a kompromisszumra, a francia cég (Suez Environnement S. A.) viszont megkötötte magát.

A privatizációs szerződés 2022-ben jár le, ezt pedig nemigen akarta kivárni a főváros. Ügyvédet bíztak meg azzal, próbáljon találni valamit a vízművek privatizációs szerződésében, amely

alapján az megtámadható lenne. Sőt, átadták neki ugyanebből a célból a Fővárosi Gázművek és a Fővárosi Csatornázási Művek szerződéseit is, az ügyvéd azonban nem talált jogi kivetnivalót egyikben sem.

A szerződéseket átküldték az elszámoltatási biztosnak, illetve a Fővárosi Főügyészségnek is, az ügyészség a vízművek és a csatornázási művek esetében néhány hete nyomozást rendelt el, amit alighanem újabb nyomásként értékelhettek a cégek külföldi tulajdonosai.

Hogy működik-e a pénz nélküli közösségi tulajdonba vétel anélkül, hogy sor kerülne az 1945 után alkalmazott direkt eszközök használatára, a jövő kérdése.